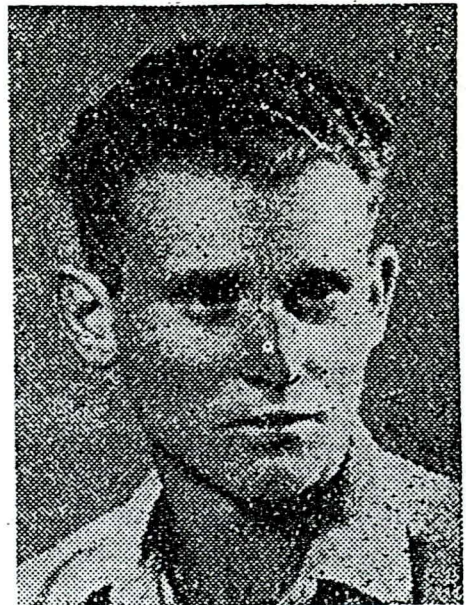

שפיגל חיים-ישראל

בן משה-יוסף. נולד בעיר שנקראה בפי היהודים "קרולה", כי במשך מאות שנים התקיימה שם קהילה יהודית שהתגאתה ביחוסה ובמסירותה האורתודוקסית. אביו, שעסק במסחר ובתעשייה, היה מאמידי הקהילה ונשיאה במשך שנים רבות. חיים-ישראל למד בבית-הספר של הקהילה וב"חדרים" וגמר גם בית-ספר תיכון. העיר היתה בירת המחוז סאטמאר בהונגריה. בין שתי מלחמות-העולם היתה שייכת לרומניה,

על גבול הונגריה. ב-1940 הוחזרה להונגריה (עד אחרי מלחמת-העולם השנייה) וההונגרים מסרו את כל היהודים לשילוח ברכבות-המות להשמדה באוישוויץ. שם נספו הוריו, אחיו ואחיותיו של חיים-ישראל ורק הוא נשלח בין הנוער למחנות עבודת-פרך. השחרור השיגהו במחנה בגרמניה. בשנת 1947 עלה ארצה בנתיב ההעפלה, השתקע בירושלים ועבד באוניברסיטה העברית.

במלחמת-הקוממיות מילא את חובתו בהגנת ירושלים עד שנפל בקרב ליד "בתי-מנדלבוים" ב-18.7.1948. היה קבור בשייך-באדר א' וב-10.9.1950 הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.